

Σεμπασιάν Περές?

Μπενζαμέν Λακόμπ

ΤΟ ΟΥΑΤΟΝΙ

... και η περιπέτεια 60η
χώρα των Σαχασάι

ΤΟ ΣΤΑΘΩΝΙ

... και η περιπέτεια
6ση χώρα των Σαχασάι

Κείμενο:

Σεμπασιάν Περέζ

Εικόνες:

Μπενζαμέν Λακόμπ

Απόδοση:

Φίλιππος Μανδηλαράς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Πρόλογος

Όπως όλα τα γατιά, το Γατόνι έχει πολλές ζωές. Κάποιοι λένε πως τα γατιά έχουν εφτά ή εννιά ζωές, αλλά κανείς δεν μπορεί να είναι σίγουρος, γιατί τα γατιά δεν ξέρουν να μετράνε.

Σε κάθε ζωή του, το Γατόνι προσγειώνεται σε διαφορετικό τόπο και διαφορετική εποχή. Ευτυχώς που οι γάτες καταφέρνουν να προσγειώνονται πάντοτε σώες κι αβλαβείς.

Έτσι, το Γατόνι καταφέρνει πάντοτε να κάνει νέους φίλους.

Η ζωή ενός γάτου κρύβει πολλές εκπλήξεις. Το Γατόνι είναι πολύ παρατηρητικό και του αρέσει πάντοτε να λύνει τα μυστήρια που του παρουσιάζονται, ακόμα κι αν είναι πολύπλοκα ή σκοτεινά.

Έρθε η ώρα, λοιπόν, να λύσει ακόμα ένα μυστήριο...

猫
カ
フェ

BAR
猫
カ
フェ

Κεφάλαιο 1

Στο ΓαρΓατιστήριο

Τόκιο, 2020

- **Δ**ύσκολη μέρα, είπε ο Νιν-Τζακ το γατο-
νιντζάκι ενώ ακόνιζε τα νύχια του σε
έναν κύλινδρο φτιαγμένο από χοντρό σκοινί.

- Πράγματι, χαμός από κόσμο σήμερα,
συμφώνησε η Κίκι.

- Μα τα μουστάκια μου, δεν έχω ξαναδεί
τόσους πελάτες, σχολίασε το Γατόνι.

– Σίγουρα όχι, πρόσθεσε ο Χικάρι. Νιώθω το τρίχωμά μου βρόμικο από τα πολλά τα χάδια.

Ήταν λίγο μετά τις έξι το απόγευμα και το ΓαρΓατιστήριο μόλις είχε κλείσει τις πόρτες του. Όπως κάθε μέρα, δεκάδες πελάτες είχαν περάσει για να πιουν το τσάι τους και να χαϊδολογήσουν τις γάτες που ζούσαν εκεί.

Τα αιλουροειδή βρισκονταν επιτέλους μόνα. Τώρα μπορούσαν να τεντωθούν με την ησυχία τους.

– Δε μου λέτε... Δε ζαζ φαίνεται πολύ παράκξενοζ ο καινούριοζ; ρώτησε ο Καζού, που είχε ένα ελαφρύ ψεύδισμα στην ομιλία.

Στη βιτρίνα στεκόταν ένας χοντρούλης λευκός γάτος που συνέχιζε να χαιρετάει τους περαστικούς.

– Πολύ παράξενος. Όλο χαιρετάει, κι επι-

πλέον, δεν έχει πει κουβέντα όλη μέρα, είπε
ο Νιν-Τζακ.

– Ούτε ψεύτικος να ήταν, είπε η Κίκι.

– Χελόουουου, του έκανε η Κίτυ.

Καμιά απάντηση.

– Δεν είναι η πρώτη φορά που βλέπω γάτα σαν κι αυτή, είπε ο Χικάρι.

– Αλήθεια; ρώτησαν όλες οι γάτες μαζί.

– Κάποιος μου 'πε ότι όλες οι γάτες περνάνε την έβδομη και τελευταία τους ζωή σε αυτή την κατάσταση, πρόσθεσε εκείνος.

– Καθόλου δε μ' αρέσει αυτό, ανατρίχιασε η Κίκι.

– Κάτι πρέπει να κάνουμε γι' αυτόν, είπε αποφασιστικά ο Χικάρι.

– Τι δηλαδή; ρώτησε ο Νιν-Τζακ.

– Πάμε μια βόλτα να πάρουμε αέρα μήπως και μας έρθει καμιά ιδέα, πρότεινε το Γατόνι.

* * *

Να τες τώρα όλες οι γάτες του μπαρ στους δρόμους της πόλης. Ο Νιν-Τζακ κουβαλούσε

στην πλάτη του το γατί-άγαλμα, που συνέχιζε να χαιρετάει ανενόχλητο.

– Θέλετε να του δώσουμε ένα όνομα; ρώτησε ο Χικάρι.

– Χελόουσου, έκανε η Κίτυ.

– Εγώ λέω να τον πούμε Αγαθούλη, πρότεινε ο Νιν-Τζακ.

– Άλαλος θα του πήγαινε γάντι, είπε το Γατόνι.